

Θέλω να γίνω αυτό που ήμουνα
όταν ευχόμουν να γίνω αυτό που είμαι.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... **μη**

ΣΤΗ SUSSEX STREET ΔΕΝ ΠΩΛΟΥΝ ΦΙΛΟΤΙΜΟ

Κρύβονται οι αρχιτέκτονες τής εκλογικής καταστροφής τού Εργατικού Κόμματος

Από ό,τι ξέρω δεν πωλούν φιλότιμο στην Sussex Street, όπου στεγάζονται οι... μποσάδες τού Εργατικού Κόμματος, γι' αυτό δεν τρέχουν να κρυφτούν από ντροπή. Αυτοί οι υπερόπτες που άλλαζαν τους πρόμιερ σαν πουκάμισα και τοποθετούσαν υπουργούς τα τσανάκια τους, οι αρχιτέκτονες τής εκλογικής καθίζησης τού Εργατικού Κόμματος το περασμένο Σάββατο. Εκ του ασφαλούς, αφού δεν εκλέγονται και δεν λογοδοτούν σε κανέναν, κυβερνούσαν την πολιτεία και ιδού το χάλι τού Εργατικού Κόμματος σήμερα, αλλά ούτε μια συγνώμη δεν είπαν στους αγανακτισμένους οπαδούς του. Κακώς ίσως ρίχνουμε την ευθύνη στους υπουργούς που με την ασχετωςήνη τους προκάλεσαν την αγανάκτηση τού λαού, ενώ ένοχοι είναι αυτοί που διόρισαν τους ανίκανους.

Αυτή η ολιγαρχία που νέμεται τον κομματικό μηχανισμό θα πρέπει να εκδιωχθεί κακίη κακώς από την Sussex Street για να μπορέσει να ξαναβρεί τον δρόμο του το Εργατικό Κόμμα και από κακή απομίμηση των συντηρητικών να ξαναγίνει το κόμμα τής προόδου κοντά στο λαό και όχι υπηρέτης των μεγιστάνων.

Είναι πραγματικά πολύ αστείος ο γενικός γραμματέας τού Εργατικού Κόμματος, Σαμ Ντασιάρι, όταν αντί να κλείσει το στοματάκι του ζητά να διαλυθούν οι διαφορετικές πολιτικές τάσεις στο κόμμα που υπάρχουν από την ίδρυσή του, ενώ αφήνει τις κλίκες να ενεργούν ανενόχλητα για να προωθούν ιδιωτικά και προσωπικά συμφέροντα. Είναι πολύ αστείος όταν αποποιείται κάθε ευθύνη για την εκλογική καταστροφή και προτείνει "την ανανέωση τού κόμματος για να ελκύει καλύτερης ποιότητας υποψηφίους", όταν αυτός και οι συνεργάτες του παραμέριζαν τούς καλύτερης ποιότητας βουλευτές. Πόσα χρόνια χρειάστηκαν για να γίνει υπουργός ο Γιάννης Χατζηστεργός; Αυτή η στήλη, μέρα παρά μέρα

τους υπενθύμιζε τότε ότι υπήρχε στα πίσω έδρανα τής Βουλής ένας ικανότατος μπάριστερ που έπρεπε να διοριστεί υπουργός.

Η καταστροφή στο Εργατικό Κόμμα δεν άρχισε την ημέρα των εκλογών και βρήκε απροετοίμαστους τούς ηγέτες του. Ήταν γνωστό τουλάχιστον τρία χρόνια πριν ότι θα χάσει τις εκλογές φέτος, αλλά ο κ. Ντασιάρι με τους συνεργάτες του δεν έκαναν τίποτε για ν' αντιστρέψουν το ρεύμα επειδή θα έπρεπε να βλάψουν τους φίλους τους. Τους Τριπόντι και τους Ομπέιντ και τούς Ρούζενταλ και τους Ντέλα Μπόσκα για ν' αναφέρω μερικούς. Αυτούς που εννοούν η πρώην υπουργός κα Βιρτζίνια Τζατζ και άλλοι βουλευτές όταν μιλούν για άτομα που βλάπτουν το Κόμμα.

Για ν' ανακάμψει το Εργατικό Κόμμα χρειάζεται ανανέωση εκ θεμελίων, γενική επισκευή και πέταμα στον κάδο των σκουπιδιών όλων των αποτυχημένων σε όποια θέση και αν βρίσκονται στην ιεραρχία τού κόμματος. Για να θεραπευτεί το κακό από τη ρίζα του. Αυτό θ' απαιτήσουν εκατοντάδες απλά μέλη τού Εργατικού Κόμματος σε μαζική δημόσια συγκέντρωση το προσεχές Σάββατο απαιτώντας ριζικές μεταρρυθμίσεις. Μεταξύ άλλων θα ζητήσουν οι γενικοί γραμματείς

και τα μέλη τού διαχειριστικού να εκλέγονται απ' ευθείας από τα μέλη που θα είναι μια καλή αρχή για να μη διορίζονται τα φιλαράκια, ούτε να κυβερνούν εν κρυπτώ και παραβύστω οι κλίκες.

Αρκετά γράψαμε για τους Εργατικούς και τις ασυγχώρητες αμαρτίες τους, αλλά δεν καταλαβαίνω τους έξαλλους πανηγυρισμούς των Λίμπεραλ για το εκλογικό αποτέλεσμα. Το να χαρούν για τη νίκη τους είναι ανθρώπινο και το επικροτώ, να τους συχαρώ κιάλας, αλλά όχι να θεωρούν κατόρθωμα επειδή νίκησαν και ύστερα από 16 χρόνια, μάλιστα, αφού είχαν αλλάξει μια διμοιρία ηγέτες, μια κυβέρνηση που είχε γονατίσει από τα σκάνδαλα, τις ατασθαλίες και τις αυθαιρεσίες, ανίκανη να σταθεί στα πόδια της. Όπως είπε πριν πολλά χρόνια ο Μπιλ Χέιντεν για τον Μπομπ Χόουκ, τις εκλογές τού Σαββάτου θα μπορούσε να κερδίσει και ένα τσοπανόσκυλο (drover's dog).

Ο λαός δεν ψήφισε μονοκούκι τον Συνασπισμό για την αλλαγή(;), ή επειδή ερωτεύθηκε κεραινοβόλα τους Λίμπεραλ, αλλά για να τιμωρήσει σκληρά αυτούς που τον πρόδωσαν. Η δημοκρατία στο μεγαλείο της.

Θα πρέπει να πω, όμως, ότι ο αρχηγός των Λίμπεραλ, Μπάρι Ο' Φάρελ, είναι ένας άνθρωπος που δεν ανήκει στη σκληρή δογματι-

κή παράταξη των "Ξηρών" στο Λίμπεραλ Πάρτι οι οποίοι δεν τον πάνε με τίποτε και αν δεν είχε πετύχει τόσο μεγάλη νίκη δεν θα είχε μεγάλο μέλλον σαν πρόμιερ.

"Τεμπέλης", "χωρίς φιλοδοξίες" είναι μερικά από τα σχόλια των δογματικών Λίμπεραλ εναντίον τού ηγέτη τους, ενώ και ο αρχηγός τής ομοσπονδιακής αντιπολίτευσης, Τόνι Αμποτ, είχε πει πέρσι τον Μάρτιο ότι ο Μπάρελ Ο' Φάρελ "δεν πρόκειται να κερδίσει(!) τις εκλογές με τη στρατηγική των μικρών στόχων", για να τον διαψεύσει πανηγυρικά ο κ. Ο' Φάρελ το περασμένο Σάββατο και να τον... συγχωρήσει! Με τέτοιους φίλους, τί να κάνει τους εχθρούς ο νέος πρόμιερ τής ΝΝΟ, που μάλλον δεν θα προδώσει αυτούς που τού έδωσαν την μεγάλη νίκη όπως έκανε στο τέλος ο Τζον Χάουαρντ και πήγε για βρούβες.

Ο Μπάρι Ο' Φάρελ θα προσπαθήσει να κάνει αυτό που πρέπει μια κυβέρνηση οποιασδήποτε πολιτικής χροιάς, να βάλει τάξη στα του οίκου για να εργάζονται υποδειγματικά οι κυβερνητικές υπηρεσίες, νοσοκομεία, σχολεία, αστυνομία και αν το πετύχει σχετικά γρήγορα, χωρίς να πλήξει τους αδύναμους πολίτες, τον βλέπω να εξαντλεί τουλάχιστον δύο θητείες σαν πρόμιερ, αν και θα εξαρτηθεί από την υποστήριξη που έχει στην κοινοβουλευτική ομάδα του. Αν, όμως, οι ακροδεξιό στο κόμμα του τον παρασύρουν να πλήξει τούς εργαζόμενους και τους μη έχοντες, τέσσερα χρόνια στην εξουσία θα είναι πολλά.

Γεγονός είναι ότι με τον καταποντισμό τού Εργατικού Κόμματος στη ΝΝΟ, άλλαξε το πολιτικό σκηνικό και αρχίζει μια νέα εποχή που εύχομαι να είναι καλή για όλους μας. Είμαστε τυχεροί που ζούμε σε μια σπουδαία χώρα και στην καλύτερη πολιτεία της και δεν πρέπει να το ξεχνούμε με όποια κυβέρνηση. Επειδή οι κυβερνήσεις φεύγουνε, όπως λέει και το άσμα...

* Το κόστος τού Φεστιβάλ

Σε πρόσφατη συνέντευξή της στο πρόγραμμα "Επικαιρότητα παντού και πάντα" στο 2MM, η πρόεδρος τής Επιτροπής Φεστιβάλ στην Κοινότητα, Νία Καρτέρη, απεκάλυψε πως μόνο το διήμερο γλέντι όπως του περασμένου Σαββατοκύριακου στο Darling Harbour κοστίζει \$180.000, ενώ το Φεστιβάλ κοστίζει συνολικά στην Κοινότητα \$450.000. Βέβαια, υπάρχουν οι χορηγίες που μειώνουν το κόστος, όμως γεγονός είναι ότι η Κοινότητα δαπανά τεράστια ποσά για τον ελληνικό πολιτισμό χωρίς ενίσχυση ούτε ένα σεντ από την ελληνική κυβέρνηση τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια, ενώ αν ήταν... "συμβουλευτικό" όργανο, στο διάστημα αυτό θα είχε εισπράξει από τον ταλαίπωρο έλληνα φορολογούμενο περισσότερα από ένα εκατομμύριο δολάρια για πανηγύρια. Με την ευκαιρία να συχαρούμε την ελληνική οικογενειακή επιχείρηση St. George Graphics & Printers που τύπωσαν 20.000 πολύχρωμα και καλαίσθητα προγράμματα με τις εκδηλώσεις τού Φεστιβάλ, χωρίς να επιβαρύνουν την Κοινότητα για το κόστος.

* Δημοκρατία και δικτατορία

Ακουγα το περασμένο Σάββατο την Κρι-

στίνα Κενίλι να παραδέχεται την ήττα της, να συχαίρει τον αντίπαλό της, να ευχαριστεί τους ψηφοφόρους της και να παραιτείται από την αρχηγία τού κόμματός της και θυμήθηκα τον... Καντάφι και τους άλλους αλήτες, που όχι μόνο παραμένουν με τη βία στην εξουσία, αλλά προετοιμάζουν και τα τσογλάνια τους να συνεχίσουν την λεηλασία των εθνικών πόρων και να καταπιέζουν τους λαούς τους με την απειλή πως θα εξολοθρεύσουν "χωρίς έλεος" όποιον διαφωνεί. Είναι δυνατόν αυτά τα τέρατα να έχουν υποστηρικτές; Και όμως έχουν!

Ευτυχώς, όμως, υποστηρικτές πολλούς έχουν και οι επαναστάτες, αυτοί που πιστεύουν ότι ούτε τα πλούτη, ούτε η δόξα αξίζουν θυσία έστω μιας ζωής, μόνο η ελευθερία και η δημοκρατία.

* Επικαιρότητα - Ενημέρωση

Επειδή δεν πιστεύω ότι υπάρχουν "δαίμονες" στο τυπογραφείο ή στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, η αναφορά μου στην εκπομπή "Η επικαιρότητα παντού και πάντα" τού 2MM σαν "Ενημέρωση παντού και πάντα" σ' αυτή τη στήλη, που εντόπισαν κάποιοι ανα-

γνώστες, ήταν δικό μου και αδικαιολόγητο λάθος, αφού είμαι ένας από τους συνεργάτες της. Μικρό το κακό, όμως, αφού όπως λέει και ο Σαίξπηρ, what's in a name?, στο έργο του "Ρωμαίος και Ιουλιέτα":

Τί σημασία έχει τ' όνομα; Το τριαντάφυλλο θα μυρίζει όμορφα και με οποιοδήποτε άλλο όνομα" (Ιουλιέτα).

* Καλό!

Τι κοινό έχουν το σεξ και ο θάνατος;

1. Και τα δύο μπορούν να συμβούν οπουδήποτε.

2. Και στα δύο βογγάς όταν τελειώνεις.

3. Και στα δύο μετά είσαι πτώμα.

Ακόμη ένα:

Ενας Ιρλανδός πηγαίνει στο αυτόματο μηχανήμα καφέ, ρίχνει το κέρμα του και πέφτει το φραπεδάκι του. Αμέσως ρίχνει κι άλλο κέρμα και παίρνει κι άλλο καφέ. Συνεχίζει με τρίτο και τέταρτο. Κάποια στιγμή ένας περαστικός, που περίμενε να πάρει κι αυτός καφέ, τον ρωτάει:

"Μέχρι πότε θα παίρνεις καφεδες;"

Και ο Ιρλανδός απαντά:

"Μέχρι να πάψω να κερδίζω!"